

PHẬT NÓI KINH
ÁT BA LA DIỄN VẤN CHỨNG TÔN
Hán dịch: Đời Đông Tấn, Sa Môn Trúc Đàm Vô Lan

Việt Dịch: HT Chánh Lạc

---o0o---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 11 – 8 - 2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phatphaponline.org](http://www.phatphaponline.org)

Nghe như vậy:

Một thời Phật ở tại vườn ông Cấp Cô Độc, rừng cây ông Kỳ Đà, nước Xá vệ. Lúc ấy có năm trăm Tỳ kheo cùng câu hội.

Bấy giờ trong thành Xá vệ có năm trăm người Bà la môn, năm trăm người này cùng nhau ra khỏi thành, tự đến ngôi nhà tranh của họ ở ngoài đồng, cùng nhau ngồi xuống, bàn luận rằng:

–Lúc con người có mặt đầu tiên trên quả địa cầu thì đều là dòng Bà la môn của chúng ta, dòng Sát lợi là thứ hai, dòng Điền gia là thứ ba, dòng Công sư là thứ tư. Dòng Bà la môn lúc mới sơ sanh, sanh ra từ miệng của Phạm thiên, người đời nay ngược lại, sanh ra ở phía dưới. Như vậy ở trong thiên hạ, dòng dõi chúng ta là tối tôn. Dòng dõi chúng ta đều là con cháu của Phạm thiên thứ bảy. Nhưng đức Phật thì nói ngược lại, là thiên hạ chỉ có một chủng loại. Đức Phật cho rằng dòng dõi chúng ta cùng Sát lợi, Điền gia, Công sư đều bình đẳng. Dòng dõi chúng ta khi chết đều được sanh lên Phạm

thiên. Ngược lại thì đức Phật cho dòng dõi của chúng ta cùng với người phàm giống nhau.

Họ cùng nhau bàn luận rằng:

–Ai có thể giảng giải, phân biệt về chủng loại cùng đức Phật được?

Bấy giờ có một người con của Bà la môn, tuổi mới mười lăm, mười sáu, tên là Át Ba La Diên Đại Thánh, biết rõ các việc thợ thuyền, sách vở, biết phương hướng đến. Trong năm trăm Bà la môn không ai có thể sánh bằng, các bậc thầy đều thờ kính. Vị ấy có thể nói kinh, biết việc thiên hạ. Thân thể của Đại thánh Át Ba La Diên có tướng kỳ đặc.

Các Bà la môn cùng nhau bàn luận rằng:

–Chỉ có Át Ba La Diên mới có thể đàm luận cùng đức Phật được. Chúng ta thì không thể cùng đàm luận với đức Phật.

Năm trăm người Bà la môn cùng nhau bảo Át Ba La Diên rằng:

–Đức Phật cho rằng người trong thiên hạ chỉ có một chủng tánh. Dòng họ chúng ta cùng Sát lợi, Điền Gia, Công Sư khác nhau. Dòng họ chúng ta từ Phạm thiên đến, sanh từ miệng Phạm thiên, nhưng nhơn sanh đời này lại sanh ra ở phía dưới. Đức Phật nói: “Thiên hạ có bốn chủng tánh, bốn chủng tánh này đều tốt như nhau”. Mong Át Ba La Diên tự hạ cố cùng đi với chúng tôi đến chỗ đức Phật để cùng nghị luận.

Át Ba La Diên nói rằng:

–Đức Phật là người nắm giữ chánh đạo, có thể đáp ứng theo chánh đạo. Nếu muốn đem chủng tánh Bà la môn đến để hỏi thì được. Chớ không ai có thể bàn chánh đạo với Ngài được.

Năm trăm Bà la môn đều nói:

–Chúng ta tôn thờ Át Ba La Diên làm thầy, sao lại không đến bàn luận với đức Phật về bốn chủng tánh này?

Họ nói với nhau như vậy đến hai, ba lần nên Át Ba La Diên liền đứng dậy, cùng năm trăm Bà la môn đi đến rừng cây Kỳ Đà, nơi đức Phật đang ngụ. Tôn giả A Nan bạch đức Phật:

–Có người con của Bà la môn tên là Át Ba La Diên, tuổi mới mười lăm, mười sáu, cùng đi với năm trăm Bà la môn đến ở bên ngoài.

Đức Phật bảo: –Hãy mời vào.

Tôn giả A Nan đi ra mời Át Ba La Diên vào. Át Ba La Diên cùng năm trăm Bà la môn đồng đứng, không đánh lễ đức Phật, tự nói rằng:

–Tôi có chút việc muốn hỏi đức Phật.

Đức Phật bảo: –Hãy ngồi xuống.

Át Ba La Diên bạch đức Phật:

–Tôi có điều muốn hỏi, ngài có cho phép chăng?

Đức Phật nói:

–Nếu có điều gì nghi thì cứ hỏi.

Át Ba La Diên thưa rằng:

–Các Phạm chí nói: “Dòng tộc chúng tôi khác với dòng tộc Sát lợi, Điền Gia, Công Sư, rằng dòng tộc chúng tôi là con cháu của Phạm thiên. Tiên tổ của chúng tôi lúc sơ sinh đều sanh từ miệng Phạm thiên, khi chết đều sanh lên trời”.

Đức Phật nói:

–Trong kinh của ta không cho rằng các chủng loại khác nhau. Nếu như người Bà la môn lấy con gái của Sát lợi, con gái của Sát lợi sẽ sanh con, người Sát lợi lấy con gái của Điền Gia, con gái của Điền Gia sẽ sanh con, người Điền Gia lấy con gái của Công Sư, con gái của Công Sư sẽ sanh con, người Công Sư lấy con gái của Bà la môn, con gái của Bà la môn sẽ sanh con.

Đức Phật nói:

–Trong kinh của ta lấy hành động làm gốc. Nếu có hành động tốt đó là dòng dõi tối thượng. Những người được thiên hạ tôn quý đều do hành động thiện mà ra, chứ không phải do dòng dõi. Trong vô số kiếp về trước, ta cũng sanh làm con của người Bà la môn, cũng sanh làm con của người Sát lợi, cũng sanh làm con của Điền Gia, cũng sanh làm con của Công Sư, cho đến làm con của vua. Nay thân ta làm Phật.

Đức Phật bảo Át Ba La Diên:

–Ta hỏi ngươi một việc. Hãy như sự thật trả lời.

Đức Phật nói:

–Hoặc thấy người thế gian sanh làm con của nhà lãnh, trở lại đi ở cho người ta. Con của người ở trở lại làm chủ chẳng?

Át Ba La Diên bạch đức Phật:

–Tôi nghe trong nước Nguyệt Chi có điều này.

Đức Phật nói:

–Vì lý do gì mà con của nhà lãnh trở lại đi ở, con người đi ở trở lại làm chủ? Đó là vì tâm chí của kẻ nô tỳ làm điều thiện nên người ta cho làm con. Còn con mình mà phải làm nô tỳ là vì tâm chí nó làm điều ác vậy, nên tự bán cho người khác để làm nô tỳ vậy.

Át Ba La Diên thưa:

–Nếu Ngài nói con người có chủng loại như vậy, thế thì dòng dõi con người từ đâu sanh ra?

Đức Phật nói:

–Nếu bốn chủng tánh là: Bà la môn, Sát lợi, Điền Gia, và Công Sư đều ưa sát sanh, ưa trộm cắp, ưa dâm dục, ưa nói hai lưỡi, ưa nói lời độc ác, ưa nói dối, ưa dèm pha, thích sống chung với người ngu si, thích sân hận, thích cúng tế ... làm những hành vi như vậy, có đọa vào trong địa ngục chẳng?

Át Ba La Diên nói:

–Dòng dõi Bà la môn cho rằng: tuy có làm các điều ác đó nhưng chủng loại ta vẫn là tối tôn, là con cháu của Phạm thiên, sanh ra từ miệng của Phạm thiên, lúc chết đều được sanh lên trời.

Đức Phật nói:

–Nếu có người dòng Bà la môn, Sát Lợi, Điền Gia, và Công Sư không có tâm sát sanh, trộm cắp, dâm dục, nói hai lưỡi, nói lời độc ác, nói dối, không có tâm ưa thích sàm tấu người khác, không có tâm thích sống chung với người ngu si, không có tâm thích sân hận và cúng tế. Những người như vậy sau khi chết há không sanh lên trời chăng?

Át Ba La Diên nói:

–Đúng như vậy, tất cả đều sanh lên trời.

Đức Phật nói:

–Nếu bảo chủng loại thì nó từ đâu mà có?

Ngài nói:

–Loài người đều do tâm ý thức sanh ra. Nếu tâm ý thức làm điều tốt thì được sanh lên trời, sanh ở nhơn gian. Nếu tâm ý thức mà xấu thì sanh vào loài trùng, thú, súc sanh, quỷ thân, địa ngục. Nếu có người dòng Bà la môn, Sát lợi, Điền Gia, Công Sư làm điều ác đều phải sanh vào trong ba ác đạo. Như vậy thì dòng dõi do đâu mà ra? Người dòng Bà la môn cũng có làm điều thiện, điều ác, người Sát đế lợi cũng có làm điều thiện, điều ác, người Điền Gia cũng có làm điều thiện, điều ác, người Công Sư cũng có làm điều thiện, điều ác. Nếu tự nói rằng có chủng tộc, vậy chủng tộc ở chỗ nào? Nếu người Bà la môn đem lòng oán ghét hư không, người Sát lợi, Điền Gia, Công Sư cũng đem lòng oán ghét hư không, đâu có thể làm hư không bị tổn thương? Theo ý đó biết rằng: chỉ có Bà la môn tự ôm lòng cống cao trên thế gian này mà thôi. Người Bà la môn, Sát lợi, Điền Gia, Công Sư vào trong khe nước lớn để tắm, ai cũng có thể tắm sạch các cấu bẩn ở trong nước, ai có thể phân biệt được đâu là cấu uế của Bà la môn, cấu uế của Sát lợi, cấu uế của Điền Gia, cấu uế của Công Sư?

Át Ba La Diên thưa rằng:

–Cầu uế ở trong khe nước lớn.

Đức Phật nói:

–Nên biết cầu uế ở chỗ nào. Nếu vẫn không biết cầu uế của con người, trở lại nói rằng: “Chủng tánh của ta vốn ở trên trời, sanh ra từ miệng Phạm Thiên, còn những chủng tánh khác đều sanh ra ở dưới, dòng dõi chúng ta là tôn quý nhất trong loài người”.

Đức Phật bảo:

–Này Át Ba La Diên, nếu có vị quốc vương nghe nói nước nào, quận nào, huyện nào, làng xóm nào có Bà la môn và con của Bà la môn cao minh, có Sát lợi và con của Sát lợi cao minh, có Điền Gia và con của Điền Gia cao minh, có Công Sư và con của Công Sư cao minh, nhà vua liền triệu tất cả về để làm vương thần, nhà vua có hỏi chủng tánh của người ấy không? Nếu người có cao tài minh đạt thì nhà vua liền cấp cho quận, nước tốt. Sao vua lại không hỏi chủng loại kẻ ấy? Nếu người có nói chủng loài thì này Át Ba La Diên, nó giới hạn ở chỗ nào? Từ chỗ ngồi của các trưởng lão, phía trước các trưởng lão là năm trăm người, sao lại không tra hỏi đâu là chủng loại? Đâu là tác sư? Nếu có chủng loại Bà la môn, Sát lợi, Điền Gia, Công Sư và các chủng loại khác, khi lạnh thì đều đến bên đồng lửa lớn. Lửa nóng đâu có sưởi ấm dành cho một chủng loại nào, hơi ấm đều bình đẳng với mọi chủng loại. Nếu có một chiếc thuyền đi trên nước, người Bà la môn, Sát lợi, Điền Gia, hay Công Sư đều ở trên thuyền, thuyền đâu có riêng chở cho người Bà la môn, cũng đâu có riêng chở các chủng loại khác?

Đức Phật bảo Át Ba La Diên:

–Nếu con của người Bà la môn, Sát lợi, Điền Gia, Công Sư và con của các chủng loại khác, thấy đều phải ở trong bào thai mười tháng, có thêm có bớt chăng?

Át Ba La Diên thưa rằng:

–Tất cả đều phải ở trong bào thai mười tháng không thêm không bớt.

Đức Phật nói:

–Tại sao các người cho rằng: dòng dõi của mình là con cháu của Phạm Thiên sanh ra từ miệng Phạm Thiên? Dòng Bà la môn, Sát lợi, Điền Gia, Công Sư cũng như các chủng loại khác. Mặt trời, mặt trăng sao lại không riêng chiếu cho một chủng loại nào? Sao lại chiếu hết các chủng loại?

Át Ba La Diên thưa:

–Chủng loại của tôi tự cho rằng chủng loại của mình hơn các chủng loại khác.

Đức Phật bảo:

–Này Át Ba La Diên, nếu con lừa cha lấy ngựa mẹ, sanh con thì gọi là gì?

Át Ba La Diên thưa: –Gọi nó là la.

Đức Phật bảo:

–Cha cũng không gọi là la, mẹ nó cũng không gọi là la, vậy sao gọi nó là la?

Át Ba La Diên nói:

–Bởi vì tiên tổ chúng tôi gọi nó là la, nên chúng tôi cũng gọi là la.

Đức Phật hỏi:

–Nếu con ngựa là cha, lấy con lừa là mẹ, sanh con sao gọi nó là cự lư? Vì cha nó cũng không có tên là cự lư, mẹ nó cũng không có tên cự lư, tại sao biết nó là cự lư?

Đáp rằng:

–Vì tiên tổ chúng tôi gọi nó là cự lư, nên chúng tôi cũng gọi là cự lư.

Đức Phật hỏi:

–Nếu người Bà la môn lấy vợ là con gái của Sát lợi, người con gái của Sát lợi lúc sanh con, gọi nó là gì? Nên gọi nó là dòng dõi Bà la môn hay Sát lợi?

Át Ba La Diên thưa:

–Con chẳng biết nó thuộc chủng loại nào?

Đức Phật nói:

–Nếu không tự biết chủng loại, sao gọi nó là la, là cự lư? Nếu người nữ là Sát lợi lấy chồng là Bà la môn, sanh con, khi đã sanh vào nhà này, tùy theo sự tế tự, tùy theo chủng loại, đứa bé ấy về sau thành bậc cao minh, các người có thừa sự chỗ xuất sanh ấy chăng?

Thưa rằng: –Chúng tôi thừa sự.

–Nếu người Bà la môn lấy vợ là Diên Gia, người nữ Diên gia sanh con, nhưng đứa con ấy có tâm sát sanh, trộm cắp, dâm dật, nói hai lưỡi, nói lời ác độc, sân hận, có tâm cúng tế. Người có những hành vi ấy, các người có tương tùy với người ấy chăng?

Thưa rằng:

–Chúng tôi không tương tùy với đứa con có tâm ý thức làm việc ác ấy. Chúng tôi sẽ trục xuất kẻ ấy ra khỏi dòng họ chúng tôi.

Đức Phật nói:

–Nếu các người tự cho rằng: Chúng ta là con cháu của Phạm Thiên, sanh ra từ miệng của Phạm Thiên, khi chết được sanh lên trời, sao các người chỉ thấy tâm ý thức của kẻ ấy làm ác liền trục xuất họ ra ngoài? Tại sao các người lại nói chủng loại?

Đức Phật nói:

–Nếu có Bà la môn có sự bất hiếu với cha mẹ, thích sát sanh, trộm cướp, làm mười điều ác, lúc chết người ấy sẽ đi về đâu?

Át Ba La Diên nói:

–Người mà tâm ý thức làm những việc như vậy, lúc chết phải nhập vào địa ngục.

Đức Phật nói:

–Nếu người nói: dòng họ của ta vốn từ Phạm Thiên, sanh ra từ miệng Phạm Thiên, là tối tôn trong loài người, sao lại sanh trong địa ngục được?

Đức Phật nói:

–Con người trong thiên hạ không có chủng loại, không có thường tôn. Bậc cao minh nhờ tâm ý chí thiện, làm điều tốt đẹp, đó là bậc tôn quý. Còn tâm ý của người làm điều ác, đó là kẻ hạ tiện.

Át Ba La Diên tự suy nghĩ: “Ta vốn không muốn đến đây, do mọi người đều bảo ta đến”. Rồi tự tư duy: “Ý của ta không muốn tranh luận với đức Phật”. Ta còn nói tiếp: “Đức Phật là bậc chánh đạo, đức Phật nói: Nếu trước đây nói chủng loại con người thay đổi, nay lại nói rằng: tâm ý chí tốt”.

Át Ba La Diên tự suy nghĩ: “Lời của đức Phật ngăn chặn ta trước và sau”.

Đức Phật bảo:

–Này Át Ba La Diên, vào kiếp quá khứ có bảy Bà la môn đều có đạo hạnh, ngày ngày cúng tế trời. Bảy Bà la môn này cũng nói rằng: Ta là con cháu của Phạm Thiên, chúng ta cũng sanh từ miệng Phạm Thiên, còn kẻ phàm nhơn thì sanh ở dưới. Chủng loại của ta lúc chết được sanh lên trời.

Đức Phật nói:

–Lúc đó ta cũng là đạo nhân tên A Tuát. Mọi người đều nói: Đạo của ta là thiện đạo. Lúc ấy ta thấy bảy Bà la môn đều đứng trước ngọn lửa đèn thờ. Các Bà la môn đều nói: Chúng ta lúc chết sẽ rực sáng như ngọn lửa này ở trên trời.

Đức Phật nói:

–“Để ta xem bọn người này làm gì?”. Ta tự biến đổi thân thể, tay cầm lá cờ có chuỗi lông bằng vàng ròng, thân mặc đồ trắng, đi theo người trên chiếc xe giả, đến chỗ bảy Bà la môn ấy. Khi ấy bảy Bà la môn đang đi kinh hành, và cả nhóm trông thấy ta, gọi ta là “Người hành đạo Bà la môn từ đâu đến đây?”. Bảy Bà la môn nói: “Nếu ngài là Thiên đạo, xin hãy nói tóm lược cho

chúng tôi: sao lại mặc y đẹp, cỡi xe, tay cầm cờ vàng rực rỡ. Ngài từ đâu sanh ra và muốn đi về đâu? Từ đâu đến? Và sao lại đến chỗ này?”

Lúc ấy ta làm thinh không trả lời. Bọn họ thấy ta không nói, nên tất cả đều nổi giận, liền dùng thân chú đối với ta, muốn khiến cho ta đứng mà chết. Họ dùng thân chú đối với ta mà sắc mặt của ta lại đẹp. Bọn họ lại đọc chú, sắc mặt của ta lại càng thêm đẹp. Bảy Bà la môn ấy hết sức khinh hã, nói rằng: “Những người bị chúng ta đọc chú đều chết cả, nhưng nay chúng ta đọc chú người này mà sắc mặt y lại càng đẹp hơn”.

Lúc ấy họ lại gọi “A Tuất”, tự nghĩ rằng: “Người muốn về đường nào?”.

A Tuất liền đáp: “Ý của đạo chúng tôi hơn tất cả. Tại sao các người nổi giận? Vậy các người có nghe A Tuất nói về Thiên đạo chăng?”.

Bọn họ nói: “Chúng tôi không nghe”.

A Tuất nói: “Này hiền giả, bậc đạo nhân gặp nhau, cùng nhau thăm hỏi, sao lại tức giận?”.

A Tuất bảo: “Ta nghe các Phạm chí nói rằng: các Bà la môn trong thiên hạ là con cháu của Phạm thiên, sanh ra từ miệng Phạm thiên, độc tôn trong loài người. Do vậy nên ta đến hỏi các người: Nếu đốt lửa này để cúng trời, nếu thờ trời đúng như pháp thì có vị thầy nào nói ra chăng? Điều đó cũng không nghe tổ tiên nói ra”.

Bảy Bà la môn nói: “Tổ tiên chúng tôi làm, nên chúng tôi bắt chước”.

A Tuất đạo nhân nói: “Vậy tổ mẫu của các người là con gái của Bà la môn, hay con gái của dòng họ khác?”.

–Chúng tôi không biết tổ mẫu của chúng tôi là con gái của Sát lợi, con gái của Điền Gia hay con gái của Công Sư. Chúng tôi không biết tiên tổ mẫu của chúng tôi có phải do người Bà la môn sanh ra hay không, hoặc các vị ấy yêu thương người khác sanh ra chủng loại chúng tôi.

A Tuất nói: “Nếu đã không biết tổ tiên, sao lại nói tổ tiên các người từ Phạm thiên sanh? Tâm lý của người nữ không có gì bảo đảm. Nếu các người biết được người thế gian, vậy vợ chồng giao hợp làm sao để sanh con?”.

Bọn họ đều nói: “Chúng tôi không biết”.

–Nếu các người đã không biết tổ tiên, cũng không biết con người từ đâu sanh ra, vậy sao lại sân hận ta? Phạm con người gặp nhau, trước hết phải hỏi thăm để biết cao thấp, phải biết ý chí của con người ấy rồi mới tức giận, tại sao trước tiên lại giận? Nếu biết con người lúc đầu nhập vào bào thai trong bụng mẹ, nếu không phải do lòng tham dâm của người cha, thì cũng do tâm ái dục của người mẹ mới sinh ra con. Hội đủ ba điều kiện ấy mới thành con. Đã làm con, ai khiến cho thân trung âm gặp cha mẹ để thành con? Đứa con ở trong bụng mẹ hoặc đời trước làm ác thì nay ở trong bụng mẹ hoặc bị mù, hoặc bị điếc, hoặc bị ngọng, hoặc bị gù, hoặc bị kiễng chân, hoặc thành kẻ hư ác mà cha mẹ đều không biết rõ. Cha mẹ mang con ở trong bụng mà còn không biết được con mình là đẹp hay xấu thay, thì các người làm sao biết được tiên tổ các người là con cháu của Phạm thiên, sanh ra từ miệng Phạm thiên và độc tôn trong loài người?

Đức Phật bảo Át Ba La Diên: “Ở đời trước, bảy Bà la môn này có thể chú thuật giết người. Lúc đó ta không chấp nhận lời họ nói và sách họ chép. Nay ta đã thành Phật, họ lại đến nói với ta: họ là con cháu Phạm thiên, sanh ra từ miệng Phạm thiên, độc tôn trong loài người”.

Đức Phật bảo Át Ba La Diên: “Hãy suy nghĩ điều ta nói: Thiên hạ sanh con nuôi lớn nhờ cha mẹ, thành người là nhờ thầy”.

Bà la môn Át Ba La Diên cùng năm trăm Bà la môn và các Bà la môn khác đồng suy nghĩ.

Đức Phật nói: “Thời trước ta còn làm thầy của bảy Bà la môn. Bảy Bà la môn này là người đạo đức, có thể dùng chú thuật giết người. Nay ta phải phân biệt nói ra. Con người có chủng loại, một thành ra trăm, trăm thành ra ngàn, ngàn thành ra vạn, vạn cũng là một”.

Át Ba La Diên cùng các Bà la môn đồng đến phía trước, lấy đầu mặt lay dưới chân đức Phật, nói rằng: “Chúng con không rõ một thành trăm, trăm thành ngàn, ngàn thành vạn, vạn cũng từ một là ý nghĩa gì?”.

Đức Phật nói: “Đó là người thế gian tham đắm sanh tử rất nhiều. Một người sanh con cháu, sau đó phân ra thành một trăm nhà, trăm nhà cầu đạo thì chỉ một đạo. Sao gọi là một đạo? Đó là đạo vô vi vậy. Như vậy là một thành ngàn, ngàn thành vạn”.

Át Ba La Diên đến phía trước đức Phật, quỳ xuống thưa rằng: “Xin Ngài hãy thương xót chúng con, như Ngài thương các Sa môn, đừng có tâm tức giận đối với chúng con. Chúng con xin trở về cùng nhau kiểm điểm”.

Đức Phật nói: “Lành thay!”.

–Sáng mai chúng con nguyện tịnh tâm.

Tất cả đều đứng dậy đầu mặt lạy dưới chân đức Phật rồi đi ra.

PHẬT NÓI KINH

ÁT BA LA DIÊN PHẠM CHÍ VẤN CHỨNG TÔN

--- o0o ---

Hết